

ČESKÉ VYDÁNÍ

TISKOVÁ SLUŽBA KŘESŤANSKÉ AKADEMIE-ROMA-Via della Conciliazione, 1

Odpovědný redaktor: Nicola Di Girolamo

ČESKÉ VYDÁNÍ RAKOUSKÉ ODBOČKY – NEWS „VERITAS“ – MARIAZELL-AUSTRIA

Postfach 48

Roč. I. č. 12/13.

Z OBSAHU:

Str.

Str.

ZPRÁVY KŘESŤANSKÉ AKADEMIEKLUB pracovníků VERITAS
diskutuje.

Redakč. zprávy 2.

7.

ZPRÁVY VERITASSTÍNY V EXILU

Československo

Je třeba konstatovat: 9.

Proces a rozsudek proti
Slénskému a ostatním
obžalovaným 3.KNIHOVNA EXILUF.X. Havlíček: Die rote
goldene Stadt 11.Nedostatek potravin
v CSR 4.BEZ KOMENTÁŘE:výběr z komunistic.
tisku přináší úryvky z:Nový zákon o ochraně
mládeže zbavuje rodiče
práva na výchovu dětí. 5.Práce, Svět práce, Katol.
noviny, Křídla vlasti, Ml.
fronta, Dikobraz, Svobod.
slovo, Lidová demokracie,
Funkcionář, Vlasta, Beseda,
Československá armáda, Mir,
Pionýrské noviny, Literár.
noviny, atd.Nahor školáků pro spolu-
práci s SNB. 5.Ze života katol. Církve
za Železnou oponou. 6.

Číslo 12/13 čes.vydání VERITAS vyšlo jako dvojčíslo
dne 1.prosince 1952.

ZPRÁVY KŘESŤANSKÉ AKADEMIE :

Řím:
Křesťanská akademie v Římě, Via della Conciliazione 1
vydala novou serii pohlednic. V serii, sestávající z 5
kusů jsou zařazeny 4 nové záběry Prahy a jedna pohled-
nice pražského arcibiskupa Msgr. Dr. Josefa Berana za
pobytu v Římě. Cena celé serie -5,-rak.Sch. Pohlednice
rozesíláme i jednotlivě po 1,-Sch.

Brožura o arcib. Dru Josefu Beranovi vyšla ve francouz-
ském překladu. Ilustrovaná brožura má 65 stran a je
velmi vkusného formátu. Cena brožury 10 franc. franků.
Objednávky vyřizuje: NEWS VERITAS, 16ter, avenue Bosquet,
Paris (7°), Ustředí Křesťanské akademie v Římě a naše
odbočka.

Redakce čes.vydání VERITAS rozesílá zájemcům vánoční
pohlednice s českým textem. Cena za kus je 1,-rak.Sch.
Jelikož byl pohlednic vydán jen omezený počet, prosíme
o včasnou objednávku.
Všem čtenářům, kteří zaplatili předplatné na minulý rok
1952 a kteří dosud nevyzastní české vydání Evangelii,
zašleme toto na požádání zdarma.

České vydání VERITAS vychází dvakrát měsíčně. Na požádá-
ní zašleme přílohy:
STÍNY V EXILU, -řídí KLUB pracovníků VERITAS
BEZ KOMENTÁŘE, -výběr z komun.tisku za Zel.oponou.

Veškeré informace podává:

NEWS "VERITAS" -MARIAZELL-AUSTRIA
Postfach 48.

ZPRÁVY VERITAS :135.-Proces "proti vedení protistátního spikloneckého centra" v čele s Rudolfem Slánským.

Praha, listopad 1952.

Hospodářská a politická krise v ČSR přinutila rudé okupanty k tomu, aby za své neúspěchy hledali a za každou cenu našli zodpovědné viníky. Poněvadž stále ještě trvajících rudá revoluce vždy v krizi "požívá" své děti, našla si i tentokrát své oběti mezi svými káosy nejvěrnějšími syny, z nichž většina jest židovského původu. V duchu tradice bývalých bolševistických politických procesů byl i v Praze sehrán proces proti "protistátnímu spikloneckému centru v čele s Rudolfem Slánským, bývalým generálním tajemníkem ÚV KSČ. Spolu se SLÁNSKÝM usedli na lavičce obžalovaných:

Bedřich GEMINDER, býv. vedoucí mezinárodního oddělení sekretariátu ÚV KSČ;
Ludvík FREJKA, přednosta národohospodářského odboru kanceláře pres. Gottwalda;
Josef FRANK, zástupce generálního tajemníka ÚV KSČ;
Vladimír ČLÉMENTIS, býv. ministr zahraničních věcí;
Bedřich REIGIN, býv. náměstek ministra národní obrany;
Karel SVAB, býv. náměstek ministra národní bezpečnosti;
Arthur LONDON, býv. náměstek ministra zahraničních věcí;

Evžen LOBL, býv. náměstek ministra zahraničních věcí;
Rudolf MARGOLIUS, býv. náměstek ministra zahraničního obchodu;

Otto FISOHL, býv. náměstek ministra financí;
Otto SLING, býv. tajemník kraj. výboru KSČ v Brně;
Andrš SIMONE, býv. redaktor Rudého práva.

Samé pojmenování tohoto bývalého výkvetu komunistické strany Československa v obžalobě - totiž jako "trockisticko-titovští sionističtí, buržoasně nacionalističtí zrádci a nepřátelé československého lidu", by stačilo k tomu, aby nad obžalovanými byly vyneseny nejvyšší tresty. Tak bylo i vyneseno celkem 11 rozsudků smrti provazem a 3 rozsudky doživotního žaláře. Rudá justice v Praze má sice v zásobě ještě dosti dalších "obětích beránků", co bude ale, až by se tito již jednou nenašli?

136.-Program komunistické strany na venkově:

Praha, listopad 1952.

Za účelem úplné likvidace kulaků v příštím roce byly již funkcionářům komunistické strany zozaslány instrukce. Hlavní pracovní body jsou shrnuty ve větě: "Nejdůležitějším úkolem na vesnici je teď boj o získání středního rolníka, boj o odtržení středního rolníka od kulaka, boj o izolaci kulaka vytvořením pevného svazku se středním rolníkem a nakonec úplná likvidace kulaka".

137.-Sabotáž ve Svazarmu.

Brno, listopad 1952./Veritas/
Ještě nebyl Svazarm-Svaz pro spolupráci s armádou pořádně ustaven a již jsou hlášeny případy sabotáže. Tak byly na Ostravsku v minulých týdnech postupně zničeny nařadí a výcvikové pomůcky odboček Svazarmu a na Jihlavsku se snažil "třídní nepřítel" ovlivnit členy branných organizací a nabádat je k ukvapeným činům."

138.-/Veritas/
Brno, listopad 1952.

Roľníci František a Jaroslav Macháčkovi z Losan u Kolína byli pro "nesplnění plánu" k 6 a 3½ rokem odněti svobody a vysokým penězovým pokutám.

139.-Rostoucí nedostatek potravin v ČSR.

Brno, listopad 1952./Veritas/
V ČSR, hlavně ve větších městech se silně projevuje rostoucí nedostatek potravin. Především chybí brambory, zelenina vůbec a jakost chleba, pokud je ho dostátek, se silně zhoršuje. To se nepokouší zatajovat ani komunistický tisk, který si ztěžuje na to, že je potřeba určité fantazie, aby si občan ovesnil. Ze rozpraskané výroby pečáren jsou vlastně chlebem. K vánočům bude letos vydána pouze jediná kolekce cukrovinek, jejíž cena se bude pohybovat kolem 180,- Kčs.

140.-/Veritas/
Horníci v Československu byli nuceni oslavit narozeniny Gottwalda tím způsobem, že se museli "dobrovolně" zavázat k nedělním směnan.

141.-/Veritas/
Ze Sovětského svazu se navrátila delegace ÚRO, vedená sekretářem ÚRO Jaroslavem Kolařem. Úkolem cesty, delegace bylo vyjednávání o zrychlení produkce čodávek do Sovětského svazu.

142.-/Veritas/
Produkce zbraní a vojenských přístrojů v Československu je dnes téměř úplně přeorganizována na nozmy sovětské armády.

143.-Zimní rekreace ne pro choré-ale pro nejlepší pracovníky.

Praha, listopad 1952./Veritas/
Podle nařízení ministerstva zdravotnictví bude letos poskytnuta možnost zimní rekreace pouze nejlepším pracovníkům. Tito si musí hradit cestovné a navíc to si ještě přispět na výživu. Pro skutečně choré a rekreace potřebné ministerstvo zdravotnictví pochopemí asi nemá.

144.-Nový zákon o sociálně právní ochraně mládeže
ocebirá rodičům právo na výchovu dětí.

Praha, listopad 1953.
Dnem 1.ledna 1953 vstoupí v platnost nový zákon o ochraně mládeže. Podle tohoto zákona výkon sociálně právní ochrany mládeže bude svěřen justičním orgánům, jejichž výkonným činitelem budou úřadovny ochrany mládeže. Jednou z pravomocí těchto úřadoven jest určení, že v případě, že rodiče nebudou vychovávat své děti v láosce k lidovědemokratickému režimu, budou děti zásadně umístěny do péče kolektivní, nahraňující péči rodičů. Děti mohou být privatně adoptovány jen tehdy, když rodina poskytne záruku, že dítě bude vychováno podle lidovědemokratického řádu.

145.-Školní mládež ve službách SNB.

Praha, listopad 1953.
SNB se snaží pod pláštíkem akce Družba mládeže s SNB získat školní mládež pro své spiclovské služby. Úřadovny SNB rozasílaly všem třídám národních škol dopisy, ve kterých jsou žáci zvaní ke spolupráci s SNB. Děti jsou vybízeny hlavně k tomu, aby, když se jich dospějí, "ptají na různé věci," "toto okamžité hlásils. Dopisy SNB končí slovy: "Nebojte se k nám přijít na ulici, nebo naše stanice. My vás vždycky rádi uvidíme a pohovořime si s vámi."

Na tyto dopisy dostávají údajně úřadovny SNB četno přísliby dětí ke spolupráci. Tak se již na př. zavázali žáci II.A tř.11.národní školy v Praze 8, že podle rad příslušníků SNB pomohou "zneskodnit co nejvíce jejich nepřítel!"

146.-T.zv."Katolické" noviny útočí na Vatikán.

Praha, listopad 1953.
V článku "Naše cesta" v bratislavských Katolických novinách rozhořčuje se exkomunikovaný P.Zoltán Belák nad tím, že nikdo z Vatikánu "nedává požehnání lidovědemokratickému lidu v CSR" a že na režimu věrné duchovní jsou uvalovány církevní tresty. To všechno však nesmí "otřást" postojem duchovních v CSR, neboť jediné oni "mají možnost vidět z blízka požehnání socialismu." Největšího "předsinu" se podle Z.Beláka dopustil Vatikán tím, že nepodepsal "stockholmskou mizovou výzvu".

147.-Zachovávání exkomunikačního diskretu v CSR může
být považováno za velezradu.

Praha, listopad 1953.
Podle zákona o Ochráně lidovědemokratické republiky § 123, odst.2, písm.a, jest "považováti za zneužití náboženské funkce nevykonávání náboženských úkonů některými římskokatolickými duchovními v důsledku v létě 1949 papežem vydané exkomunikace komunistů. Pokud by ovšem takováto akce měla nabytí velkých rozměrů, přerostlo by takovéto jednání rámec tohoto paragrafu a bylo by pak nutno takovýto čin posuzovat jako pokus o rozvrácení lidovědemokratického stát.zřízení, tedy jako velezradu."

148.- Život katolické Církve ve státech za Železnou oponou.

/Veritas, KND, Kathpress/

Podle zpráv rumunských uprchlíků, kteří se před několika dny dostali do Říma jsou zatčení kněží a věřící v Rumunsku trápeni nejhroznějším způsobem. Jsou často ponořováni do van naplněných studenou vodou a na to až po dobu 2 dní zavírání do ledově studených cel. Při výsleších jsou často až po dobu 24 hodin ozařováni silnými reflektory.

Katolická církev v Sovětském svazu má povolena pouze jediný kostelík sv. Ludvíka v Moskvě, ve kterém jsou slouženy jen v neděli celkem tři mše svaté. Hlavní pozornost musí věnovat věřící pobožnostem za "mír", které jsou do nejmenší podrobnosti vypracovány Radou pro náboženské záležitosti, ustavenou v roce 1944.

Podle zpráv ze Sovětského svazu jsou křesťanské hřbitovy, pokud se ještě kde nacházejí, úplně nahrazeny hřbitovy státními. Na těchto máxne bychom hledali křesťanské náhrobky. Na hrobech jsou většinou postaveny černé a červené mohyly, na jejichž špičce je upravena rudá hvězda.

Proti katolickému biskupu Msgr. Stanislavu Adamskému byla v polském komunistickém tisku startována štvavá kampaň. I. z. v. "Národní fronta slezská" se zmiňuje o biskupu Adamském, jeho koadjutoru Msgr. Bednorzovi a generálním vikáři katolickém Msgr. Bieniskovi jako o "státním nepříteli č. 1". Za vinu se klade těmto církevním hodnostářům, že žádali znovuzavedení vyučování náboženství na polských školách.

Arcibiskup Štěpinač varoval Titu před novými církevní nepřátelskými akcemi, které pod pláštíkem ochrany státních orgánů se v Jugoslávii opět začínají množit. Tak se pokusily komunistické živily v posledních týdnech zapálit v Rjece a Pole katolické fary a několik duchovních bylo přepadena a mnozí z nich těžce zraněni.

Ministerstvo vnitra Východního Německa zakázalo katolickým a evangelickým duchovním modlit se za vězně. Tento akt je ministerstvem označován za otevřený protistátní akt, neboť znamená to modlit se za "agenty, špióny a sabotéry" kteří jsou největšími nepřáteli lidovědemokratického Německa.

Jako delegát za náboženskou organizaci byl vyslán na t. z. v. "Viedeňský mírový kongres národů" prof. Dr. Hromádka, děkan Komenského fakulty v Praze.

PRAVDA OSVOBOZUJE - DOMA I V EXILU !(KLUB pracovníků VERITAS
diskutuje:)"Skutečnost" si nepřeje vést další diskusi s Křesťanskou
akademií.

Když časopis "Skutečnost" ve svém červnovém čísle minulého roku /ročník III., čís. 6./ otiskl otevřený dopis Křesťanské akademie, uvedla redakce "Skutečnosti" známou diskusi, která se potom rozvinula, touto poznámkou:

"Redakce "Skutečnosti" obdržela dopis Křesťanské akademie v Římě, který otiskuje v plném znění, poněvadž vítá všechny upřímné snahy po obrodě našeho veřejného života. Komentuje jej zároveň, aby ukázala, v čem nesouhlasí."

Další část diskuse otiskla "Skutečnost" ve dvojčísle listopad-prosinec /ročník III., čís. 8-9/ a uvedla ji opět redakční poznámkou:

"Polemika s Křesťanskou akademií, uveřejněná pod titulem "Mravnost a vědecký světový názor" v 6. čísle "Skutečnosti" vyvolala značný ohlas, svědčící o tom, že jde o jeden z nejzávažnějších intelektuálních problémů naší doby. Zahajujeme proto diskusi na téma "O základy mravnosti" v níž rádi otiskneme podnětné příspěvky, kteréhokoli ideového směru, pokud nám místo dovolí. V rámci diskuse dnes uveřejňujeme obsahlou repliku Křesťanské akademie, článek V. Dsyla a výňatek z dopisy."

V témže čísle redakce "Skutečnosti" vyzdobila své stránky citáty z děl T. G. Masaryka a Bertranda Russella, jako by si chtěla přizvat i oba na pomoc, aby také oni podali svědectví na podporu odpovědi H. J. Hájka, za redakci "Skutečnosti": "Pozívejte se, jak smýšlí takoví velikáni, vy tmáři jedni! Ale jako si redakce "Skutečnosti" dala práci, aby našla v dílech T. G. Masaryka a Bertranda Russella ony citáty, nebylo by mnoho obtížné, najít citáty stejných autorů, které by se "Skutečnosti" pranic nezamlouvaly."

"Skutečnost" si nepřeje dále v diskusi pokračovat, s odůvodněním, že debata se již příliš dlouho vleče. Je pravda, že polemika vyvolala v exilu veliký ohlas a že se dotýkala jednoho z nejzávažnějších intelektuálních problémů naší doby, jak sama redakce "Skutečnosti" přiznala. Zůstává však sporné, zda to redakce "Skutečnosti" myslěla upřímně, když poznamenala úvodem, že "vítá všechny upřímné snahy po obrodě našeho veřejného života" a že "ráda otiskne všechny podnětné příspěvky kteréhokoli ideového směru". Křesťanská akademie leží přesí obroda našeho veřejného života nejvíce na srdci, odtud také nutno brát její podnět zavést na tento námět veřejnou diskusi.

Redakce "Skutečnosti" měla jistě právo zařadit z došlých odpovědí jen takové, které uzná za vhodné. Potom ovšem čtenáři nepochopí dobře posoudit, jaký skutečný ohlas diskuse v exilu měla. Křesťanská akademie v době, kdy diskuse probíhala, dostávala hodně dopisů, ve kterých pisatelé vyjadřovali k diskutovanému problému nejrůznější názory. Mnozí psali, že svoje mínění zaslali redakci "Skutečnosti" přímo a byli

i takoví, kteří psali, že po přechození dvojčísle 8-9 ne-
budou časopis dále odebíratí. Redakce "Skutečnosti" za-
řadila jen takové odpovědi, které svými názory byly v
souladu s odpovědí H. J. Hájka.

Neptáje-li si redakce "Skutečnosti" v diskusi dále
pokračovat, a je-li tedy nutno udělat za ní tečku, je
třeba ještě uvést, že diskuse otřásla nejen exilem, ale
též sanou redakci "Skutečnosti" do té míry, že Hájek po-
dal nejdříve demisi a odvolal ji teprve poté, když i o-
statní členové redakce se s jeho názorem ztotožnili.
Považujeme tedy odpověď H. J. Hájka za stanovisko celé
redakce "Skutečnosti", t. j. též K. Balaku, Fr. Březhy, L. Ge-
rycha, L. Davida, P. Lemetze, O. Kostřby-Skalického, Lad. Ma-
tějky, Vlad. Pašky a Jána Žáka. Listujeme-li potom v čís-
lech minulých ročníků "Skutečnosti", můžeme se tam do-
vědět, že titíž ve svých předšlých článcích psali v do-
ceda jiném smyslu. Tedy: jinak se píše a jinak se jedná.
Potom se nedivíme, že "Skutečnost" nemá již další zájem
v diskusi pod názvem "O základy mravnosti" pokračovat.

Prosíme o vysvětlení!

V časopise "Demokracie a socialismus" /č. 23, červenec
1952/ vycházejícím v Londýně, vysvětluje Ing. Vlad. Brůža,
jak se podařilo holandské Straně práce dosáhnout vítěz-
ství v parlamentních volbách konaných 25. června t. r.
Ing. Brůža dochází ve svých článku k závěru, že hlavní
přírustek hlasů přišel od katolíků a příslušných protestan-
tů a doalovně dále říká: "Koncept Strany práce spočívá
na přesvědčení, že politickou stranu neurčuje nábožen-
ství, nýbrž politický názor a že politické názory zastá-
vané stranou práce nejsou v rozporu s žádným nábožen-
stvím." Jaké zmatené pojmy namáčkano do jedné věty! Písa-
tel dále píše: "Ani v předvolebním údobí neopustila stra-
na pevnou linii věcné politiky vědeckého socialismu a
nehledala nových posic propagací libivých hesel." "Tož,
při nejmenším trochu nelogické pojetí, nazdý se vám? Pro-
síme proto jako pisatel článku Ing. Vlad. Brůžu, tak re-
dakci časopisu "Demokracie a socialismus", která článek
zařadila, o laskavé vysvětlení, jak definují pojem "vě-
decký socialismus" a "socialismus" vůbec, a jak si potom
představují, že je odůvodněné pro katolíky volit Stranu
práce, která "neopustila pevnou linii věcné politiky vě-
deckého socialismu." Možná, že by bylo také dobré, kdyby
jak Ing. Brůža, tak redakce časopisu sdělili, jak si vůbec
představují, aby katolík jednal a vysetupoval ve veřejném
životě?

Redakci "Wegwarte", časopisu sudet. Němců, vycházejícího
ve Vídni prosíme o vysvětlení, v kterém případě myslí
to se spoluprací s českým exilem upřímně? V č. 44. na str.
2. se přimlouvá ze spolupráci s Čes. nář. výborem v Londý-
ně a v stejném čísle považuje hudbu Smetány a Janáčka
předváděnou ve Vídni za urážku sudetoněmeckého vlaste-
neckého citění.

STÍNY V EXILU:Je třeba konstatovat:

H. J. Hájek v 6. čísle "Skutečnosti" označil katolicismus za, směrem neméně nebezpečný než je komunismus a s tímto názorem se ztotožnili i ostatní členové redakce "Skutečnosti", jak se později ukázalo. Alespoň sympatizovat s tímto názorem musí i p. šéfredaktor Ferdinand Peroutka, jestliže se postaral, aby "Skutečnost" netrpěla žádnou nouzí. Sdílí snad i stejný názor National Committee for a Free Europe, který časopis "Skutečnost" financuje?

Šéfredaktor "Skutečnosti" H. J. Hájek v čís. 5-6, IVr. píše, že mladá generaci je mnohem milější "oficiální exilová reprezentace" než "zpátečníci dogmatici klerikálové". Tou mladou generaci myslí H. J. Hájek jistě redakci "Skutečnosti" a je dobré, že také i on uznává, že v "oficiální exilové reprezentaci" nejsou zastoupeni také ti "zpátečníci dogmatici klerikálové". Exilové vedení prohlašuje totiž něco jiného a je tedy dobré, když šéfredaktor "Skutečnosti" uznává, že to je lež.

Exilový list "Čechoslovák" z 15. srpna t. r. /čís. 30, roč. IV. /věnoval celý úvodník nazvaný "Hovoří duchovní církve ČSL" ostrému útoku na katolickou církev. Pisatel článku podrobně vypočítává, v čem a kde se katolicismus ztotožňuje s komunismem. Vydavatel "Čechoslováka", p. J. Josten, si jistě vzpomene, jak před rokem trpěl takovým nedostatkem místa ve svém listě, že o Apoštolském listě sv. Otce Československému lidu, vydaným právě v den národního svátku, 28. října, se mohl zmínit jen poldruhým řádkem. A přeci se jednalo o uznání našemu trpícím domovu, zatím jedině vůbec tak závažné důležitosti za celou dobu našeho exilu. Redaktor tiskové služby "Svobodného Československa" - (FGI), J. Josten, jistě ví, jakou radost způsobil list sv. Otce všude v Československu, s jakými obětmi byl rozmnožován a šířen a jak také český a slovenský lid je za tento veliký projev uznání sv. Otce vděčen. To bylo, v době, kdy o vedení našeho exilu doma věděli jen to, že jenom dokazalo před celým svobodným světem, jak mu leží na srdci mnohem více to, že kterých osob bude složena RSO, než boj proti komunismu a než blaho vlastního národa.

"Skutečnost" a "Čechoslovák" si po delší dobu dělají vzájemně reklamu, že to jsou "jediné nezávislé listy v exilu". Dovolujeme si otázku se tedy p. Jostena a redakce "Skutečnosti", co nazývají "nezávislými listem?"

Pařížská "Tribuna", list vydávaný zahraničním ústavem v exilu, ve svém vánočním čísle /prosinec 1951/ uveřejnila článek "Chybí dobrá vůle" ve kterém autor cituje v uvozovkách části projevu sv. Otce a těmito citáty potom "Tribuna" dokazuje, jak sv. Otec se zastává fašistického španělského režimu. Citáty z projevu sv. Otce, které "Tribuna" uveřejnila v uvozovkách, byly úplně překroucené a celý smysl projevu sv. Otce byl pagně tak sestaven, aby působil odlošně. Dodnes časopis "Tribuna" neuvěřejnil tiskovou opravu, přestože jí byl zaslán veškerý průkazný materiál. Redakci "Tribuny" můžeme snadno dokázat, že podobně s projevy sv. Otce operuje Ru. Právo.

Je třeba si stále připomínat pracovní program p.Dr.Huberta Ripky,po dobu exilu:"Jen nechte katolíky pracovat,budeme je systematicky rozkládat a nakonec moe bude zase náš".Dr.Ripka nemyslí na to,jak rozkládat komunisty,ale jako první bod svého exilového programu si dal za úkol rozkládat katolíky.Možná,že Dr.Ripka tím myslí stejně i komunisty,poncvaž čas,"Skutečnost" a Jostentiv "Čechoslovák" nevidí velikých rozdílů mezi katolíky a komunisty.

Demokratický Masarykův Svaz,blahé své paměti, posílal domů do Československa t.zv."Listy domovu",pro které docházelo doma k velikým zatykáním.Tato poselství obsahovala jen prázdná slova a byla podepsána předně tehdejšími předsedou F.Peroutkou,Prof.Brdíkem, generálem Ingram,Prof.Kovárnou,Dr.Lužou,Fr.Nemcem,Dr.Papánkem.Pak tam stálo doslova:"...spolu s dalšími,zejména slovenskými a českými katolickými osobnostmi, které se nepodepisují z bezpečnostních důvodů."Zaleželo tedy "exilovým osobnostem" z Demokratického Masarykova Svazu na tom,aby doma věděli,že slovenští a čeští katolíci jdou s nimi.Když neměli při ruce žádná jména,mluvili alespoň tak všeobecně.Když rozhlasová stanice Radio Free Europe referovala o tom,že exilovi představitelé se zase smířili,neopomenula zdůrazňovat, kolik katolických osobností se zasedání "na usmířenou", zúčastnilo, a kolik z nich i promluvílo.Proč RFE nehlasila také domů,že přestože Dr.Zenkla a Dr.Lettrich přijeli do Chicaga pozvat na toto zasedání také J.M.pana opata Ondraka,že tento pozvání nepřijal a zasedání se neúčastnil?Šéfredaktor Ferdinand Peroutka ve svém projevu vyslaném dne 14.října 1951 do Československa řekl toto:"Lekar musí léčit,i když je epidemie,a on se může nakazit.Policista musí jít dopředu,i když proti němu ve tmě stojí ozbrojený zločinec.A spisovatel musí mluvit pravdu,i když je to nebezpečné.Je k tomu,aby mluvil pravdu."Je dobře známo,že F.Peroutka se sám považuje více za spisovatele a novináře než za politika.Sám to několikrát prohlásil.Proto je svatou povinností spisovatele F.Peroutky a jiných spisovatelů v exilu říkat domů pravdu a zase jen pravdu!Nečiní-li tak tyto spisovatele,klamou vědomě náš domov a klamou také náš exil.Obracíme se tímto veřejně na p.šéfredaktora F.Peroutku,aby nám odpověděl a my samozřejmě jeho odpověď uveřejníme.F.Peroutka musí podat vysvětlení,proč mluví,neboť 21.října 1951 řekl ve svém projevu k domovu:"Spisovatel který opouští základnu pravdy,hyne!"Jestliže nyní p.šéfred.Peroutka prosadil také odchod z rozhlasové stanice RFE Pavla Tigrida, kterému může a musí být vědomo,že mnichovskou stanici vybudoval,nebude mu nyní již nikdo překážet,aby mohl říkat domů jen co chce.Vyzýváme také všechny členy redakce "Skutečnosti",kteří zastávají v Mnichově vedoucí místa,nebo jsou korespondenty RFE z různých zemí,aby řekli domů pinou pravdu,jak smýšlí o katolické církvi.Vždyť mnozí z nich se také považují za spisovatele.Měli by říci domů také,jak si představují náboženské porady a jak redaktori těchto náboženských pořadů museli podpísat p.šéfred.RFE reversy,že nikdy nepřekročí jeho směrnice.

KNIHOVNA EXILU :

Z knih a výtisků zaslanych redakci čes.vyd.VERITAS.

F.X.HAVLÍČEK: "DIE ROTE GOLDENE STADT".

Vydalo nakladatelství Friedrich RUDL, "Verleger-Union", Frankfurt/M. Neckarstr.9. na podzim 1952. Kniha má 208 stran s 10 kresbami akad.malíře Oso a ješ vydána jako německy překlad. Objednávky do ciziny vyřizuje nakladatelství nebo Denis SILAGE, München 23, Morawitzkystr.1/III. Cena 2,50 dolarů.

Děj v knize popisovaný prožíval v komunistickém Československu politický uprchlík, mnohokrát obznený a pronásledovaný. Kniha je snůškou příběhů o obyčejném životě. Obsah je vtěsnán do 30 kapitol, do třiceti krátkých a stručných příběhů o politickém psanci nebo lidíček kolem něho. Není to literární dílo, ale satyrické reportáže a fejetony o událostech, které jsou tvrdou skutečností.

Kniha je psána především pro lidi, kteří dosud komunismus na svých bedrech neokusili. Je psána pro miliony dosud bezstarostných, demokratických a svobodných lidí na celém světě.

Miliony lidí v zemích za Železnou oponou se domnívaly, že "ten komunismus není tak zlý"! Jsou miliony lidí v demokratickém a svobodném západním světě, kteří ještě nezamýkají dveře na desatero zamku před komunismem, protože se domnívají, že rudá propaganda, jak se jeví v počátečních lehkých formách, není nebezpečná.

Autor se snaží hovořit ke čtenáři včas.

Vytrubuje na poplách přesvědčivě a snaží se upozornit na nebezpečí včas, než může být k svobodný západní člověk také uchvácen jako miliony podmaněných lidí v zemích za Železnou oponou. Tam je jakýkoliv pozdní odpor proti komunistickému režimu bezohledně a krvavě potřen při každém sebemenším pokusu o vymáčení.

Kniha není literárním dílem, ale kusem života těžkého, který vyvěrá z denního života. Kniha je vážnou obžalobou komunistického režimu v Československu; je ale také břemenem, které vynesl na svých bedrech z okupované vlasti jeden z těch šťastných, kterému se podařilo uniknout z neprodyšné a nedýchátné sféry, zamořené komunismem.

Knihu, která je velmi pěkně vypravená, všem našim čtenářům doporučujeme.

Red.

EDICE SATIRY:

Jako třetí svazek EDICE připravil Stan.Brzobohatý knihu PADNI KOMU PADNI, která je výběrem z dosavadní satyrické tvorby autorovy.

Jako čtvrtý svazek sestaví dr Robert Vlach z příspěvků, které autoři v exilu navrhnou, VYBOR EXILOVÉ SATIRY. Příspěvky zašlete na adr: Dr.R.Vlach, Onsdagsvagen 8/I Enskede 6, Stockholm, Sweden.

BEZ KOMENTÁŘE:

(Výběr z komunistického tisku za železnou oponou.
Příloha českého vydání VERITAS č.12/13.

OBRANA LIDU z 12.XI.1952.

"...Ujistit od kolektivního odběru novin, který je svou podstatou-mařizováním odběru tisku v rámci jednotek-pozitativem straně škodlivých a cizích diktátorských metod, jež zavdávají zrádci, Slánský, Reicin a spol. Odběratelů novin je třeba získávat především tím, že je budeme učit číst noviny, učit je s nimi pracovat a tak je přivedeme k tomu, že se sami stanou předplatiteli."

SVĚT PRÁCE z 20.XI.1952.

"...Kousek žste se již někdy koupit třeba litrový nebo dvulitrový plechový hrnek na vaření? Přijdete-li do obchodu náhodou v den, kdy jich několik dostane do prodeje poštěstí se vám jeden si odnést. Jenomže těch šťastlivců je po akrovnu. Daleko větší počet je těch, kteří obcházejí jeden obchod za druhým-a marně."

"Do kolečka, dokola. Ve frontách stojí lidé na krav a fronty jím pijí krev. Nula od nuly pojde..."

KŘESŤANSKÁ ŽENA: z 22.XI.1952.

"Československá akademie věd vstoupila oficiálně v život slavnostním vyhlášením v Národním divadle dne 17. listopadu...i při organizaci akademie věd nám byla vzorem akademie sovětské, která má už za sebou mnoho let úspěšné činnosti...Úkolem vědy je zajistit materiální základnu socialismu..."

MLADÁ FRONTA: z 23.XI.1952.

"...v ČSM na slovensku je organizováno na 50.000 mladých lidí maďarské národnosti..."

SVOBODNÉ SLOVO z 21. listopadu 1952.

"...je samozřejmé, že naši nepřátelé za hranicemi nacházejí ochotnou oporu a spojence mezi naší domácí reakcí, mezi bývalými fabrikanty, velkostatkáři, bankéři, bohatými živnostníky a spekulanty, kteří se zase opírají o elementy z bývalého státního aparátu, na př. o propuštěné čestníky, čestojalmy, advokáty, různé vládní rady, představitelů bývalých fašistických stran a pod. Nejlepší podmínky má náš nepřítel v takovém prostředí..."

ČESKOSLOVENSKÁ ARMÁDA č.23.

"Přes deset tisíc Čechů a Slováků bojovalo se zbraní v ruce v řadách tvořící se Rudé armády za upevnění Velké říjnové socialistické revoluce...Část z nich se vrátila do vymezení intervantů ze Sovětského svazu domů, ještě dnes pracují obětavo na socialistické výstavbě své vlasti..."

FUNKCIONÁŘ č.22.

"Nově se stanoví v návrhu stanov pojmenování některých stranických orgánů. V krajích a okresech mají být místo předsednictev - byra..."